

KULTURA

kultura@vijest.me

Izložba vajara Miodraga Šćepanovića pod nazivom "Ljepota kamena" biće otvorena sutra veče u podgoričkoj Modernoj galeriji u 20 sati. Izložbu će tvoriti rukovoditeljka Moderne galerije, istoričarka umjetnosti Petrica Duletić.

JEDNOGLASNA ODLUKA ŽIRIJA U BIJELOM POLJU:

HADŽIĆU NAGRADA „RISTO RATKOVIĆ“

Pjesnik iz Beograda, laureat Nagrade "Risto Ratković", nagrađen je za knjigu poezije "Duge slike kratkih pesama"

JADRANKA ČETKOVIĆ

Ibrahim Hadžić, pjesnik iz Beograda, ovogodišnji je laureat Nagrade "Risto Ratković" za knjigu poezije "Duge slike kratkih pesama" u izdanju Kulturnog centra Novi Sad.

Osim nagrađene knjige, žiri u sastavu Bogić Rakočević, predsjednik i članovi Sonja Tomović Šundić, Nadja Rebronja, Ivica Prtenjača i Hasnija Muratagić Tuna, u najuži izbor za ovu prestižnu nagradu, izdvojili su knjige "Cistina" Ane Ristović u izdanju Arhipelaga, "Meteorologija tijela" Nade

Topić u izdanju Gradske knjižare Solin, "Bijela pčela Volta Vidmana" Andrije Radulovića u izdanju Obodskog slova i "Tijela su laka meta" Aida Begić, koju su objavila Mala zvona.

Predsjednik žirija Bogić Rakočević je kazao da je u konkurenciji bilo 48 knjiga, te da je odluka bila jedno-glasna, jer je knjiga "Duge slike kratkih pesama" Ibrahima Hadžića zrelo književno djelo u kojem pisac vodi računa o jeziku svo-deći svoje književno iskustvo na mjeru koja je u mnogo čemu osobena.

Nakon što je saznao da je

dobio Nagradu "Risto Ratković", Ibrahim Hadžić je kazao da u normalnim okolnostima nagrada znači priznanje koje, ako je pripalo mladom čovjeku, može predstavljati snažan stimulans, a ako je pripalo starom čovjeku predstavlja utjehu da se cijelog života nije bavio pogrešnom

Tradicionalno će biti dodijeljene i tri nagrade Ratkovićevih večeri za pjesnike do 27 godina

djelatnošću.

Osim Nagrade "Risto Ratković", tradicionalno će biti dodijeljene i tri nagrade Ratkovićevih večeri poezije za pjesnike do 27 godina. Sekretar žirija Kemal Musić je kazao da je na konkurs Ratkovićevih večeri poezije za pjesnike do 27 godina stiglo 20 rukopisa, od kojih je žiri izabrao 10 finalista, od kojih će tri biti nagrađena.

Svih deset finalista učestvovaće u Programu za mlade u petak, četvrtog septembra, u Parku pjesnika u 13 sati, nakon čega će biti saopštena imena dobitnika nagrada.

Ibrahim Hadžić

FOTO: Aneta Vjesti

РИЈЕЧ ВИШЕ СА ИБРАХИМОМ ХАЦИЋЕМ, ЛАУРЕАТОМ НАГРАДЕ „РИСТО РАТКОВИЋ“

Сусрети не смију бити познатији од пјесника

■ Ристо Ратковић је сјајан пјесник, недовољно проучен и недовољно присутан. Не би се смјело дозволити да књижевна манифестација буде познатија и присутнија у јавном животу од пјесника чије име носи – упозорава Хаџић

По једногласној оцјени жирија за најбоље пјесничко остварење овогodiшњих 45. Ратковићевих вечери поезије проглашена је збирка „Дуге сенке кратких песама“ Ибрахима Хаџића, пјесника из Београда, поријеклом из Рожаја. Књига је штампана 2014. године у издању Културног центра из Новог Сада. Седамдесетгодишњи Хаџић истиче у својој најновијој књизи да је бацио поглед на свој живот, опраштајући се од њега као од чула која га не служе више како треба.

Живот је прије свега сензација, чуствовање, осјећај, искуство а не појам или ријеч – бјесни Хаџић.

Он је на рубу личног и историјског, између два свијета и њихова збуњеност даје овим пјесмама чар и духовитост али и меланхоличну црту пропозности и краткотрајности чуствовања које је једино стварно. Због своје краткотрајности и незаустављивости то бивање се онда укључује као сан, као и код других писаца и пјесника свијетске литературе, рецимо Драгољуба Станковића – каже Хаџић.

Одговарајући на наше питање шта за њега значи ова награда, Хаџић каже да у нормалним околностима награда (било које врсте и за било које дјело), значи признање које, ако је припало младом човјеку, може представљати снажан стимуланс, а ако је припало старом човјеку (као у овом случају мени) представља утјеху да се цијелог живота није бавио погрешном дјелатношћу.

Нисам такмичарски тип, мене оваква признања узнемирављују, а не стимулишу. Ја сам свој пјеснички круг мање-више затворио. Недавно сам прочитао књигу сјајног руског пјесника, мог познаника, Виктора Сосноре, који је казао да у свијетској књижевности још није срео озбиљног пјесника који је наставио да пише пјесме послје напуњених 70 година живота. Изазов је бачен и мени – каже Хаџић, који сматра да је награда „Ристо Ратковић“ у пројектних двадесетак година постала, губила на легитимности као, како истиче, све остало у нашем друштву.

Али пјесник Ратковић то није заслужио па се, хвала Богу, поно-

во прати-

ла у нормалне, узвишене токове. Ристо Ратковић је сјајан пјесник, недовољно проучен и недовољно присутан. Не би се смјело дозволити да књижевна манифестација буде познатија и присутнија у јавном животу од пјесника чије име носи – упозорава Хаџић.

Он замјера што се награде не додјељују дјелу, односно остварењу, већ човјеку, односно личности. Каже да „има довољно књижевних награда“ посебно, „оних које немају национално-пржежни прелазик“.

Човјек друге вјере или друге националности нема приступу одличјима која су намињена припадницима исте вјере или народа. Језик на којем пишемо у овој случају није

Хаџић

Зрело књижевно дјело

Предсједник Жирија **Богђа Ранчевић** је казао да је у конкуренцији било 45 књига, те да је одлучио да лауреат буде Ибрахим Хаџић била једногласна, јер се књига „Дуге сенке кратких песама“ издвојила својом аутентичношћу, те да се ради о књизи која испољава животно искуство на прави начин.

Ради се о пјесничком штиву у којем пјесник сублимира вријеме на измаку. То је поезија граница, на рубовима свијета. Дакле, ријеч је о зрелом књижевном дјелу у којем писац води рачуна о језику и своди своје књижевно искуство на мјеру која га у много чему чини особеним, казао је Ранчевић.

Такође, икни у саставу **Богђа Ранчевић**, предсједник и чланови **Соња Томовић Шукдић**, **Надија Реброња**, **Ивица Пртењача** и **Хаснија Мура-тагић Туна** у науку избор за пресижну награду „Ристо Ратковић“, поред награђене књиге Хаџића, уврстили су дјела: „Чистина“ **Ане Ристовић** у издању Архипелага, „Метеорологија тијела“ **Наде Топић** у издању Градске књижаре Соли, „Бијела пчела Волта Видмана“ **Андрије Радловића** у издању Ободног слова и „Тијела су лава мета“ **Анде Беглић**, коју су објавила Мала звона.

М.Н.

од важности. Мени је досадило, чак је то и понижавајуће, да будем пратилац (да поредим своју ситуацију са избором љепотице), да будем пратилац. Пет-шест пута моје збирке пјесама су биле пратилац награђених. Али, увијек је побјеђивао нишан интерес или већа близина богу. То стање ме прати од 1990. године. Ово између мене и Риста Ратковића има извесне подударности. Обојица смо завршили гимназију у Новом Пазару, а студије у Београду и објавили смо јенијели у Београду и писали есејомом. Нажалост, Ристо је умро млад, у 51. години живота, па ме је стид јер сам га надживио у овом трену цијелих 20 година. И сво још једног разлога за подудар-

ност, Ристо је пјевао о свом Лиму: /Збогом, девојке, сањајте за вјечност./ Ја свој вјеч видим. Ено га, по мору тече Лим./ А ни ја нијесам остао дужан мом Ибру: /Како море и латини корали./ Не постоји Усури што грешно тече./ А како да опјевам мој Ибар./ Што ме ривава свако нече (1970) – казао је Хаџић.

Иако је изговорно пуно сјетних и горких ријечи награда са Ратковићевим именом је за Хаџића од изузетне важности. Значајна је и за издаваштво и Рожаје, мјесто где је написао. Награда ће му бити уручена 3. септембра на завршној вечери 45. Ратковићевих пјесничких сусрета у Бијелом Пољу.

В.РА.

Десеторо младих у финалу

Поред награде „Ристо Ратковић“, традиционално се додјељују и три награде Ратковићевих вечери поезије за пјеснике до 27 година. Секретар Жирија **Кемал Мусић** је казао да је на конкурс Ратковићевих вечери поезије за пјеснике до 27 година стигло 20 рукописа, од којих је Жирија изабрао 10 финалиста.

У финалу Ратковићевих вечери поезије изабрани су рукописи под шифрама „Растућо га је залазан сунца“, „Археоптеринус“, „1312“, „Поетеса“, „Зрце“, „2911“, „МК1411“, „Мотри 6605“, „Сајфо“ и „Бесковнико“. Између ових 10 изабраних рукописа, биће додјељене прва, друга и трећа награда. Ових десет финалиста учествоваће у Програму за младе 4. септембра у Парку пјесника са почетком у 13 сати, након чега ће бити саопштена имена добитника награда, казао је Мусић.

М.Н.

Ibrahim Hadžić ovogodišnji dobitnik nagrade „Risto Ratković“, večeri poezije počinju 3. septembra

BIJELO POLJE - Ibrahim Hadžić, pjesnik iz Beograda, ovogodišnji je dobitnik nagrade „Risto Ratković“, za knjigu poezije „Duge senke kratkih pesama“ u izdanju „Kulturnog centra Novi Sad“ - saopšteno je juče na konferenciji za novinare u Kući Rista Ratkovića u Bijelom Polju.

Žiri u sastavu Bogić Rakočević (predsjednik) i članovi Sonja Tomović - Sundić, Nadija Rebronja, Ivica Prtenjača i Harsnija Murtagić - Tuna u najuži izbor za ovu prestižnu nagradu, osim nagrađene, izdvojili su knjige „Cistina“ Ane Ristović u izdanju „Arhipelaga“, „Meteorologija tijela“ Nade Topić u izdanju Gradske knjižare Solin, „Bijela pčela Volta Vitmena“ Andrije Radulovića u izdanju „Obodskog slova“ i „Tijela su laka meta“ Aide Begić, koju su objavila „Mala zvana“.

Obrazlažući razloge odabira ovogodišnjeg dobitnika nagrade, predsjednik žirija Bogić Rakočević je kazao da se knjiga „Duge senke kratkih pesama“ Ibrahima Hadžića izdvojila svojom autentičnošću, te da se radi o knjizi koja ispoljava autorovo životno iskustvo na pravi način.

- Radi se o štivu u kojem pjesnik sublimira vrijeme na izmaku. To je poezija granica, na rubovima svijeta. Dakle, riječ je o zreлом književnom djelu u kojem pisac vodi računa o jeziku i svodi svoje književno iskustvo na mjeru koja ga u mnogo čemu čini osobenim - kazao je Rakočević, istakavši da je ove godine prvi put žiri odlučivao o nagradi, a da nje-

Nagrađene „Duge senke kratkih pesama“

PRESUDILA JE POEZIJA: Sa konferencije za medije u Kući Rista Ratkovića

To je poezija granica, na rubovima svijeta - kazao je predsjednik žirija Bogić Rakočević

govni članovi nijesu znali jedni za druge.

- Zato, teško da će biti primjedbi na odluku žirija koja je donijeta jednoglasno - dodao je Rakočević.

Sekretar žirija Kemal Musić kazao je da je na konkurs Ratkovićevih večeri poezije za pjesnike do 27 godina stiglo 20 rukopisa, od kojih je žiri iza-

brao 10 finalista.

- Izabrani su rukopisi pod šiframa „Rastužio ga je zalazak sunca“, „Arheopterikus“, „T1312“, „Poetesa“, „Zrnec“, „2411“, „MK1411“, „Morph 6605“, „Sapfo“ i „Beskorisno“. Između ovih 10 rukopisa, biće dodijeljene prva, druga i treća nagrada. Finalisti će učestvovati u Programu za

mlade 4. septembra u Parku pjesnika sa početkom u 13 sati, nakon čega će biti saopštena imena dobitnika nagrada - kazao je Musić. Ibrahim Hadžić je rođen 1944. godine u Rožajama. Diplomirao je istoriju umjetnosti na Filozofskom fakultetu u Beogradu. Objavio je knjige pjesama: „Harfa vasiona“ (1970),

Životne paralele

Nakon što je saznao da je dobio nagradu „Risto Ratković“, Ibrahim Hadžić je kazao da u normalnim okolnostima nagrada (bilo koje vrste i za bilo koje djelo), znači priznanje koje, ako je pripalo mladom čovjeku, može predstavljati snažan stimulans, a ako je pripalo starom čovjeku (kao u ovom slučaju njemu) predstavlja utjehu da se cijelog života nije bavio pogrešnom djelatnošću.

- Danas ništa nije kao što bi trebalo da bude, sve je iščašeno, pa ni najbolji ortoped ne može mnogo da pomogne. Nagrada koja mi je pripala, i koja nosi ime sjajnog i nedovoljno poznatog i proučenog pjesnika Rista Ratkovića, podstakla me je na povlačenje nekih životnih paralela između nas dvojice. Obojica smo završili gimnaziju u Novom Pazaru, obojica smo završili fakultet u Beogradu, obojica smo živjeli u Beogradu, obojica smo pisali na ekavskom dijalektu, ali, nažalost, Risto je umro mlad sa 51 godinom života, a ja sam ga, u ovom trenutku, nadživio za cijelih 20 godina. I evo još jedne paralele: Risto je pjevao o svom Limu: Zbogom, devojke, sanjajte zavičaj / Ja svoj već vidim. Eno ga, po moru teče Lim / Ni ja nijesam ostao dužan mom lbru. Kakvo more i zlatni korallj / Ne postoji Usuri što grješno teče / A kako da opjevam moj lbar / Što me ranjava svako veče - kazao je Hadžić.

„Vežbanje osećanja“ (1973), „Oformiti jedinstvenu životinju“ (1974), „Vreli tragovi“ (1980), „Na staklu zapisano“ (1987), „Isti život“ (izabrane i nove pesme, 1988), „Pesme“ (1997), „Hora“ (2000), „Ne pročitane i nove pesme“ (2006). U njegovoj bibliografiji su i knjige „Boja okoline: zbornik o pjesniš-

tvu Ibrahima Hadžića“ (2012), „Zapisi i crte“ (1997) i „Rožajski rečnik“ (2003). Prevodi poeziju sa ruskog jezika. Bavi se izučavanjem gljiva i noćnih leptira. Objavio je tri knjige o gljivama. Za poeziju je dobio nagrade „Isidora Sekulić“, „Milan Rakić“, „Pero Čamila Sijarića“ i „Bosanski stećak“. Živi u Beogradu. **VŠH**

СУТРА ПОЧИЊЕ ДУХОВНА СВЕТКОВИНА У БИЈЕЛОМ ПОЉУ

"РАТКОВИЋ" ИБРАХИМУ ХАЏИЋУ

БИЈЕЛО ПОЉЕ - Песник из Београда Ибрахим Хаџић (на слици) овогодишњи је добитник награде "Ристо Ратковић" за књигу поезије "Дуге сенке кратких песама" у издању Културног центра Нови Сад. То је јуче саопштено у Бијелом Пољу, где сутра почињу "Ратковићеве вечери поезије", 45. по реду, књижевна манифестација позната у целом региону.

Како је саопштио председник жирија Богић Ракочевић, у конкуренцији за престижну награду било је 48 књига. Одлука је једногласна, јер се Хаџићева књига издвојила аутентичношћу, односно реч је о делу које испољава своје животно искуство на прavi начин.

- Ради се о песничком штиву у којем аутор сублимира време на измаку. То је поезија граница, на рубовима света. Дакле, реч је о зрелом књижевном делу у којем писац води рачуна о језику и своди књижевно искуство на мјеру која га у много чему чини особеним - истакао је Ракочевић.

Осим ове, традиционално се додељују три награде песницима до 27 година. Секретар жирија Кемал Мусић је нагласио да је на конкурс стигло 20 рукописа, од којих је жири изабрао 10 финалиста. **М. С.**

FESTIVAL: RATKOVIĆEVE VEČERI POEZIJE

Poetika Montenegrina i gosti iz okruženja

Predstavljanje antologije "Poetika Montenegrina" autora **Bokića Rakočevića** biće priređeno u kući Rista Ratkovića u Bijelom Polju u okviru festivala "Ratkovićeve večeri poezije" danas u 18 sati. Sa autorom će razgovarati **Kemal Musić**, dok će poeziju kazivati **Medina Čatović**.

U nastavku programa drugog dana festivala na istoj lokaciji sa početkom u 20 sati biće upriličeno književno veče, na kojem će se

prisutnima predstaviti **Željko Perović, Elhan Zal Mamedov, Senadin Musabegović, Duško Novaković, Tomislav Marinković, Zehrija Bulić, Dejan Aleksić, Dušan Govedarica, Sachar Mario Merdechai i Svetlana Kalezić Radonjić**.

Nakon toga bjelopoljskoj publici predstaviće se The Books Of Knjige, sa čijim će članovima razgovarati **Sara Božović i Sućro Madžgalj**. S.I.

Ratkovićeve večeri poezije počele sinoć u Bijelom Polju

Pripadnost jeziku koji baštini smisao

BIJELOPOLJE - Ratkovićeve večeri poezije svečano su otvorene sinoć u Bijelom Polju. Tradicionalna manifestacija, 45. po redu, ove godine okupila je tridesetak uglednih pjesnika iz Crne Gore, Makedonije, Bosne i Hercegovine, Hrvatske, Srbije, Slovenije, Luksemburga, Azerbejdžana i Izraela.

Stihovima „Eno ga po moru teče Lim“ brojne posjetioce pozdravio rođak slavnog pjesnika Miroljub Ljupče Ratković. On je istakao zahvalnost što se manifestacija Ratkovićeve večeri poezije od osnivanja, 3. septembra 1970. godine pa do danas, veoma uspješno organizuje i izuzetno poštuje. Pohvalio je Ratković entuzijazam rukovodioca manifestacije Abaza Dizdarevića koji je uvođenjem novih sadržaja stvorio podlogu za pravu riznicu mladih talenata pjesnika i umjetnika.

Uporišna tačka

Na svečanom otvaranju, prošlogodišnji dobitnik prestižne nagrade „Risto Ratković“ Dejan Aleksić kazao je da Bijelo Polje u njegovoj intimnoj kartografiji ima status uporišne tačke, a Ratkovićeve večeri poezije izraz osjećanja pripadnosti jeziku koji baštini smisao.

- Nema sumnje da u tom osjećanju nijesam usamljen jer poezija jeste svjedočanstvo, a toliko svjedoka vidim pred sobom večeras - kazao je Aleksić.

On je naglasio da „Kako to reći“, nije samo naslov knjige izabranih pjesama objavljenih u izdanju Ratkovićevih večeri poezije.

Pjesnik Dejan Aleksić kazao je da Bijelo Polje u njegovoj intimnoj kartografiji ima status uporišne tačke

NOVE ZAPITANOSTI Prošlogodišnji dobitnik nagrade Dejan Aleksić na otvaranju manifestacije

Prilagodili smo manifestaciju savremenim umjetničkim stremljenjima. Pokazuje se sasvim ispravnim da multidisciplinarnost treba biti prisutna unutar nje da bi ona živjela. Nijedna umjetnost, nijedan festival, ne živi život samo za sebe - kazao je Abaz Dizdarević

„Kako to reći“ je i pitanje koje se nameće svakom mislećem čovjeku zatvorenom u stvarnost jezika, izloženom na vjetrometini neizrecivog koje traži svoje govorne oblike. Dvadesetak godina koliko najmanje traje moja pjesnička argonautska potraga za odgovorom na to pitanje, nijesu mi donijele ništa osim novih zapitanosti. Otuda i moja uvjerenost da je smisao u potrazi a ne u nalaženju. Ta potraga je i ovdje započeta, u Bijelom Polju, prije dvije decenije mojim prvim rukopisom koji je nosio naslov „Potpuni govor“. Između ta dva naslova sabrano je sve moje stvaralačko iskustvo, čitav jedan mali život obježen božanskim upitnikom - istakao je Aleksić.

Savremena stremljenja

Prema riječima Abaza Dizdarevića, Ratkovićeve večeri poezije iz godine u godinu postaju konceptijski drugačije i

raznovrsnije pa je tako i ove godine namjera organizatora bila da uspostavi program sličan onim u evropskim i svjetskim metropolama.

- Tako smo i mi prilagodili ovu manifestaciju savremenim umjetničkim stremljenjima. Pokazuje se sasvim ispravnim da ta multidisciplinarnost treba biti prisutna unutar ovakve manifestacije da bion žive. Nijedna umjetnost nijedan festival ne živi život samo za sebe. Prilagodili smo programe i mlađoj i starijoj publici i pored onog što je primarno, a to su pjesničke večeri. Otvorili smo mogućnost da se čuje i muzika, da imamo i teatar kao i prostor za likovne umjetnike što je obogatilo ukupnu koncepciju ovog festivala, a vidite da to publika i prihvata - naglasio je Dizdarević.

Bogat program

Trodnevni bogat i sadržajan program očekuje posjetioce

ove manifestacije, pa će ljubitelji poezije i umjetnosti biti u prilici da uživaju u programima koji su sastavni dio mnogih festivala u svijetu, gdje su osim pjesničkih, predviđeni likovni, muzički i dramski sadržaji.

Bjelopoljska publika prije svečanog otvaranja prisustvovala je otvaranju internacionalne izložbe radova 40 autora pod nazivom „Vrski“.

U muzičkom dijelu manifestacije nastupila je Maja Sar predstavnica Bosne i Hercegovine na Eurosongu 2012. godine.

Specijalni gost ovogodišnjih Ratkovićevih večeri biće Dragan Velikić, jedan od najznačajnijih pisaca na južnoslovenskim prostorima. Jedan segment manifestacije biće posvećen poeziji za djecu i odrasle, pa će pjesnici obići nekoliko gradskih i seoskih škola.

V.Sb.

MANIFESTACIJA: SVEČANO OTVARANJE

Ratkovićeve večeri poezije u Bijelom Polju

Ratkovićeve večeri poezije, 45. po redu, svečano će biti otvorene večeras u Velikoj sali Centra za kulturu u Bijelom Polju, sa početkom u 20 sati. Tom prilikom posjetiocima će se obratiti prošlogodišnji dobitnici nagrade "Risto Ratković" **Faruk Šehić** i **Dejan Aleksić**.

Oni će se predstaviti i u okviru programa "Mali sajam ve-

likih knjiga", koji će u kući Rista Ratkovića početi u 10 sati.

Promocija knjige "Nebeski pansion" **Mila Stojića** zakazana

je za 17 sati u gimnaziji "Miloje Dobrašinović".

U okviru programa u galeriji Centra za kulturu u 19.30 sati biće otvorena izložba "Virski" **Miluna**

Lutovca.

Za kraj večeri na koncertu će nastupiti **Maja Sar**. **D.T.**

Aleksić

RATKOVIĆEVE VEČERI POEZIJE

★ Kulturna manifestacija „Ratkovićeve večeri poezije“ održaće se 45. put od danas do 5. septembra u Bijelom Polju, rodnom gradu velikog pesnika. Bogat kulturni program počinje već u jutarnjim časovima Malim sajmom velikih knjiga u zadužbini ovog znamenitog crnogorskog pesnika. Potom će tokom dana uslediti promocija knjige Mila Stojića „Nebeski pansion“ i izložba slika pod nazivom „Virski“. Centralni događaj počeće u 20 časova, kada će u bjelopoljskom Centru za kulturu posle pozdravnih reči nastupiti bosanska pop pevačica Maja Sar. Tokom tri dana trajanja manifestacije posetioći će biti u prilici da čuju poeziju domaćih, ali i pesnika iz Azerbejdžana, Izraela, Ma-

kedonije, Bosne i Hercegovine, Luksemburga, Hrvatske, Srbije. Publika će moći da pogleda i pozorišnu predstavu „Filumena Marturano“ i da odsluša zanimljiva predavanja. Tokom pesničkog druženja planirana je realizacija 25 programa.

БУКОВЦИ ОДУШЕВИЛИ БЈЕЛОПОЉЦЕ

Гајовић: Бићу предсједник колико и Мило

У дворништу пјесникове куће наступила је и црногорска алтернативна хумористичка група Тхе боокс оф књиге. Популарни Буксовци су више од сат и по коментарима и специфичним савјетима забавили учеснике програма ове манифестације и више стотина Бјелопољаца. Иако су бројни грађани остали на улици испред дворништа са овацијама су поздравили Цетињане који двадесетак година хумором,

Марковић додао да са првим снимањима почињу већ следеће недеље.

Током наступа од Гаја смо сазнали да нема намјеру да напусти мјесто предсједника ове скупине истакавши да је њему ту добро и да је и саима добро кад је њему добро на лидерској позицији.

Уколико Мило Ђукановић напусти мјесто предсједника, а ја се надам да неће, онда ћу се и ја повући - додао је Гајовић.

пронијом и пародијом тумаче друштвена збивања у Црној Гори и региону.

Александар Радуновић Попић, Веселин Гајовић Гајо, Зоран Марковић Зоњо и Горан Вујовић су навели да су у Бијелом Пољу наступили у склопу кампање за борбу против дроге али да је ово приликом наступ на оваквој манифестацији.

Ми смо више пута учествовали на културним и књижевним догађајима и радо се одзивамо таквим позивима - казао је Вујовић и подсетио да су и у Њењцима наступали на Данима хумора и сатире када су добили и награду. Радуновић је од активности које слиједи напоменуо да су при крају припреме за почетак снимања првог играног филма чији ће они бити аутори, док је

Буксовци су осим о политички и политичким збивањима у власти и опозицији говорили и о стању у култури, трединовима у медијима и феномену ријалити шоу програма, спорту, религији и музици, али и о кампањама у којима су били ангажовани попут борбе против дроге или заштите животне средине. Тако је било ријечи и о познатим личностима данашњице, али и о Његошу и његовој идеји да се набави сто за билијар на Цетињу. На питање водитеља програма директора Радија Бијело Поље Драгића Рабреновића шта мисле да ли се може у Црној Гори поново играти голф као што је то некада било за вријеме краља Николе, Буксовци су предложили да Црна Гора буде један терен сваки град по једна рупа. МН.

„Чему вика“

У оквиру 45. Ратковићевих вечери поезије у библиотеци Средње стручне школе одржана је промоција избора из поезије „Чему вика“ Душка Новаковића. О књизи су говорили pjesник Зоран Богнар и књижевни критичар Радоје Фемић. Истичући да Душко Новаковић несумњиво спада у ред најзначајнијих представника средње генерације савременог српског pjesничтва, Богнар додаје и да је то плодан писац који је објавио 20 књига.

Новаковићева поезија означава извјесну дијалектичку претпоставку о свијету. Она је емотивна реакција из све што се збива, али та емотивност није без основа јер је мотивисана друштвено-историјским околностима. Многе његове књиге исписане су у форми поетско-феноменолошког психо дневника, у којима је оцјењано

све што га је окруживало и све што је проживио, али не из пуне потребе да би апострофирао поједине детаље из сопствене биографије, већ да покаже како се у човјеку живот формира и раскрпљује, како постаје историјско искуство, како ослобађа скривене енергије и прикривене свијетове и да покаже како сам човјек у pjesничкој визији ослобађа своју личност и прилагођава се новим не-природним, недруштвеним и историјским ситуацијама - нагласио је Богнар.

Традиционално, у Библиотеци „Мнодраг Булатовић“ у Бањем селу наступили су прозни писци Драган Великић, Блага Журић, Радомир

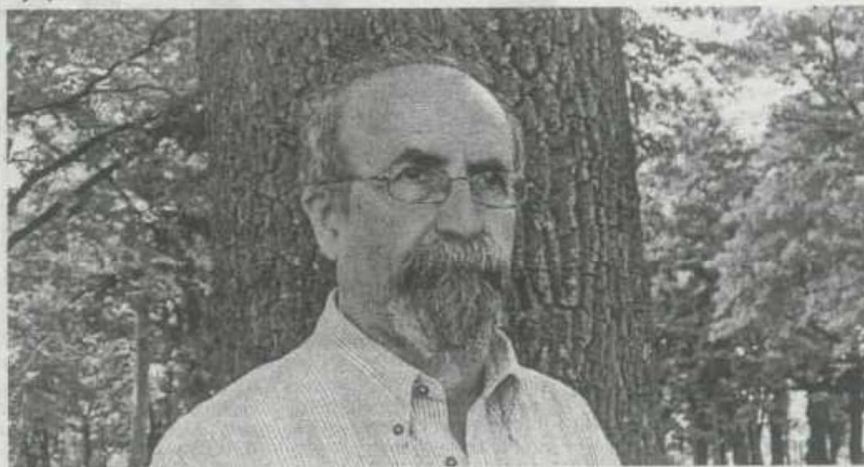
Перишић, Фаиз Софтић, Радоман Чечовић, Кемал Мусић и Зехнија Булић, док је у Библиотеци „Тамила Сијарић“ у Годијеву промовисана књига Милуна Лутовца „Лиризам у романима 'Невидбог' Риста Ратковића и 'Мојковачка битка' Тамила Сијарића“. Поред аутора говорио је и Хаснија Муратагић – Туна.

Одржан је и сусрет са Богом Копривицом, и промовисана његова књига „Луђак је вјечно дијете (Партизански есеј)“. Говорили су Влатко Симуновић и Варја Ђукић. Књига је, како каже аутор, скуп есеја у којима већином говори о црногорским ауторима, али и о представама које је радио у ЦНП. МН

ЛАУРЕАТ НАГРАДЕ „РИСТО РАТКОВИЋ“ ИБРАХИМ ХАЏИЋ ГОВОРИ ЗА „ДАН“

Пјесник сам и ништа више

■ ~ Поезији сам се посветио од раног дјетињства, и остао јој вјеран читавог живота – каже Хаџић

Хаџић

Књижевни стваралац Ибрахим Хаџић, родом из Рожаја, који живи и ствара у Београду, на свој 72. рођендан, из руку министра културе Павла Горановића, примио је награду „Ристо Ратковић“. Церемонија је одржана у Бијелом Пољу, на престижном, 45. „Ратковићевим вечерњим поезије“. Хаџић није скривао задовољство, јер, први пут је предложен, и како каже, „посрећило“ му се да добије награду која носи име по великом књижевнику, који је, додаје Хаџић, „интересантан и добар пјесник, али помало заостављен“.

У Риста Ратковића није уперен као стваралаца прави рефлектор, за разлику од манифестације која по њему име носи. Ристо је својим кратким елиптичним – згуснутим пјесмама родно Васка Попу, који апсолутно комуницира са његовом поезијом. Пјесме које су повишеног тона, и заумне су, како се каже, сличне су славном српском пјеснику Момчилу Настасијевићу. Значи, Ристо комуницира са два одлична пјесника, који су познати, а он скоро прећутан, а не знам из којег разлога – каже Хаџић за „Дан“.

Хаџић и новинар „Дана“

Хаџић каже да је и раније добијао награде, које су му веома драге, као што су „Исидора Секулић“, „Бранко Радичевић“, „Милан Ракић“, „Бамил Сијарић“, „Билјана Јовановић“... Но, како је „изгубио“ Предраг Чулић, некада је у Србији и Црној Гори било преко 300 награда, што је била права девалвација награда и поезије, па се не може говорити ни о великој озбиљности, каже Хаџић.

Награде нијесу „добиле“ књиге и остварења, него људи. Било је лобирања, разних притисака, и све постајало више него смијешно. И добијали на-

граде они чије је стваралаштво било смијешно, а њихова дјела трајала као вишни хонџи, само кратко вријеме. И поред тога што нијесам човек такмичарског духа, награде су стигле у моје руке. А три, четири књиге биле у најужем кругу за награде, и увијек их је добијао нево друге. Овога пута, за награду „Ристо Ратковић“, прави пут, гласање је било тајно. И чланови жирија нијесу знали једни за друге. Зато је моје задовољство веће – каже лауреат.

РВП су по Хаџићу препун не дешавања, па они који воле књижевност можда и не могу

Поезија, гљиве и лептири

Постоје сличности између живота Риста Ратковића и овогодишњег лауреата. Ристо је рођен 3. а Ибрахим 5. септембра, завршили су обојица Гимназију у Новом Пазару, као и Филозофски факултет у Београду. Ристо је пјевао о свом Лиму, а Ибрахим о Ибру.

Но, има и разлика. Хаџић открива да упоредо са поезијом изучава гљиве и лептире. Написао је чак седам књига о гљивама. Истиче, да су гљиве дјеца шума, и да је шумама покривено преко 60 одсто територије његових родних Рожаја. Уз то, изучава и ноћне лептире, којих, нако наме само на територији Рожајске општине има 300 врста.

све испратити. „Можда би, по мом мишљењу, пожељно било мање догађања, а да се све прати већи број публике. Има у Бијелом Пољу пуно оних које интересује и воле поезију“, каже Хаџић.

О квалитету дешавања током манифестације, лауреат истиче да је одличан, да је то прилика да се стваралци сретну на неутралном терену. Много је и добрих пјесника, и књижевних критичара.

Хаџић, који се пензионисао након што је двије деценије био уредник школског програма у Радио Београду, и након 12 објављених књига, каже да није баш сигуран шта и како даље.

Организатор РВП ме притискају, сматрајући да је то њихова обавеза, да ми као добитнику награде објаве књигу. У тешкој сам дилеми, јер како је рекао мој велики пријатељ руски пјесник Виктор Суслера – „нисам срео у светској књижевности писца који пише пјесме након осам деценија живота“. Пјесме пишу млади људи, али се не предајем. Каже Рус да треба да пређем на неку лакшу прозу, на мемоаре или дневнике. Ипак, како сад ствари стоје сабраћу ту још једну књигу из рукописа које имам, која се зове „Матерњи језик“. Она има додирних тачака са оним како Матија Бећковић пише поезију. Или ћу укомпоновати неки нови избор. Није ми лако да се одлучим – каже пјесник.

На крају, истиче:

„Пјесник сам, и ништа више. Поезији сам се посветио од раног дјетињства, и остао јој вјеран читавог живота – каже Хаџић.“

М.НОВОВИЋ

Ratkovićeve večeri poezije završene uručjenjem nagrade Ibrahimu Hadžiću

Pjesničke sjenke u osvrtima istorije

Nagrađena knjiga protkana je melanholijom, satiričnim nanosima i nadasve jednom direktnom ironijom koja je neprekidno sjenči - kazao je predsjednik žirija Bogić Rakočević

BIJELO POLJE - Ministar kulture Pavle Goranović, uručio je preksinoć u Bijelom Polju nagradu „Risto Ratković“ pjesniku Ibrahimu Hadžiću. Nagrada mu je pripala za knjigu poezije „Duge senke - kratkih pesama“.

Obrazlažući odluku žirija, Bogić Rakočević je kazao da je nagrađena knjiga protkana melanholijom, satiričnim nanosima i nadasve jednom direktnom ironijom koja je neprekidno sjenči.

Propitivanja i paralele

- Sa određene iskustveno-saznane distance pjesnik propituje sjećanja i opipava izvjesne duhovne entitete dolazeći do zaključka - „ne znam šta sam“ nakon sagledavanja sopstvene pozicije u kraćem osvrtu na istoriju balkanskih naroda. Misli koje u antropološkom ključu teže ka odgonetanju vječitih pitanja ljudske egzistencije ovdje se opredmećuju u različitim oblicima i na razne načine - kazao je Rakočević.

Rakočević je dodao da se Hadžićevo pjesništvo ogleda u različitim motivima, a u njihovom preplitanju i nadovezivanju pjesnik s vremena na vrijeme ukazuje na rubno stanje, na graničnike između ovog i onostranog svijeta.

Laureat Ibrahim Hadžić kazao je da ga je nagrada koja no-

si ime sjajnog alii nedovoljno poznatog i proučenog pjesnika Rista Ratkovića, podstakla na povlačenje nekih životnih paralela između njih dvojice. - Obojica smo završili gimnaziju u Novom Pazaru, fakultet u Beogradu. Obojica smo živjeli u Beogradu, pisali na ekavskom dijalektu ali, nažalost, Risto je umro mlad, u 51. godini, a ja sam ga u ovom trenutku, nadživio za cijelih 20 - kazao je Hadžić. On je podsjetio na još jednu paralelu, sa poznatim pjesnikom.

- Risto je pjevao o svom Limu, a ni ja nijesam ostao dužan mom Ibru - kazao je Hadžić. Ministar i

Kultura na sjeveru

Ratkovićeve večeri poezije bile su prilika da ministar kulture Pavle Goranović razgovara sa predsjednikom opštine Akelsandrom Žurićem o budućim projektima na polju kulture.

Ministar Goranović istakao da će Ministarstvo i dalje, kroz program „Razvoj kulture na sjeveru“, nastaviti da podržava projekte koji se realizuju i u tom gradu.

- Bijelo Polje posebno je pozicionirano na crnogorskoj kulturnoj mapi i mislim da se ova manifestacija može svrstati u red najznačajnijih, makar u ovoj regiji. Jedna od tema našeg razgovora je bila da Ratkovićeve večeri sa srodnim ma-

UMJETNIČKA PREPLITANJA: Sa uručjenjem nagrade u Bijelom Polju

nifestacijama pokrenu inicijativu na južnoslovenskim prostorima da se približe i da naprave programe koji bi omogućavali zajednički nastup prema drugim sredinama. Tako će biti otvorena mogućnost prezentacije crnogorskog književnog korpusa prema drugima - istakao je ministar Goranović. Završne večeri manifestacije uručene su i nagrade za mlade pjesnike do 27 godina Safiji Vehabović, Tinu Deželiću i Aleksandru Gavranicu. Uručio ih je direktor manifestacije Abaz Dizdarević.

Veliki i inspiracija

Kao specijalni gost ovogodišnjih Ratkovićeve večeri predstavio se srpski pisac Dragan Velikić. Sa njim je razgovarao Vlatko Simunović.

Govoreći o ličnim inspiracijama Velikić je kazao da dok piše čita samo poeziju te da sebe

Život se brani književnošću

U kući Rista Ratkovića promovisana je knjiga „Ludak je vječno dlijete“ esejiste, dramaturga i kritičara Boža Koprivice. O djelu su govorili Varja Đukić i Vlatko Simunović. Simunović je ocijenio da je knjiga Boža Koprivice djelo je zastrašujuće ljepote.

- Čitaš, uzmeš u laganim dozama, čini ti dobro, oslobađa, izvodi te s onu stranu života i vremena. Nauči te da književnost nije odbrana od života nego se život brani književnošću - kazao je Simunović.

Varja Đukić je istakla da je Koprivica superiorni igrač u tekstu, pozorištu, intrigantan u svakom prvom kontaktu, gdje na kušnju stavlja nesumljivost dara, dobrote i moralnosti. - Igrač na sukob na kojem se temelji svijet, ne banalan, već onaj sukob koji ga pokreće na opstanak. Božo je učinio grandiozne poduhvate, crnogorske pisce je sačuvao od ravnodušnosti, praznoslavija. Napisao je stranice najčudesnije posvete vrhunskoj literaturi - kazala je Đukić.

smatra pjesnikom koji piše romane.

- Teško je reći ko je sve od pisaca uticao na mene, jer često nijesmo ni svjesni uticaja. Naravno, to su pisci i pjesnici kojima se uvijek vraćam Kavafi,

Bulgakov, Kami, Andrić..., kazao je Velikić. Prema njegovim riječima, uspješan pisac ne znači i dobar pisac.

- Uspješni dolaze i prolaze, a dobri ostaju - naglasio je Velikić.

VŠB.

У БИЈЕЛОМ ПОЉУ ЗАВРШЕНЕ 45. „РАТКОВИЋЕВЕ ВЕЧЕРИ ПОЕЗИЈЕ“

Награда Ибрахиму Хаџићу

Додјелом награде Ибрахиму Хаџићу из Београда синоћ су завршене 45. „Ратковићеве вечери поезије“ у Бијелом Пољу.

Награду Хаџићу уручио је

министар културе Павле Грариновић. Одлуку о додјели признања прочитао је предсједник жирија Божидар Ракочевић.

Хаџић је захвално на пре-

стижној награди, истичући да му је дража што је добија након радног стажа проведеног у Београду, и пуно награда добијених ван Црне Горе.

Претходно је одиграна

представа „Филомена Матурано“, која је копродукција Градског позоришта из Подгорице и Центра за културу из Тивта.

М.Н.

Великић: Мој циљ је увијек истина

У кући Риста Ратковића у оквиру другог дана књижевне манифестације „Ратковићеве вечери поезије“ промовисана је књига „Поетика Монтегрина“ Богдана Ракочевића. Са њим, уз учешће публике, разговарало је књижевник Кемал Мусић, а поезију је читала Меланиа Ђатовић. Публика је имала прилику да погледа и дела изложена у поставци „Вриски“, коју је отворио Милун Лутовац.

У великој сали Београдског Центра за културу одржано је и pjesничко вече у оквиру које су публици са својом поезијом упознали Жељко Перовић из Словеније, Елхан Зал Мамедов из Азербејџана, Севалин Мусабегић из БиХ, Душко Новковић, Зехрија Булић, Томислав Марковић, Дејан Алексић из Србије, Сахар Марио Мордеај из Израела и Светлана Калезић Радовић и Душан Говедарица из Црне Горе. Ве-

че су водили млади београдски глумци Сара Божовић и Шуђро Магала. На крају вечери, у улози медијатора, Драгић Рабреновић је водио вече „The Books of књиге“, а онда је успједило дружење уз вино и пјеснике, и промоцију вина „Плантажа“.

Публици се представило на овогодишњим „Ратковићевим вечерима поезије“ као специјални гост и познати српски романописац Драган Великић, један од најзначајнијих књижевника на јужнословенском простору. Са њим је разговор водио књижевни критичар Влатко Симуновић.

Великић је казао да га као писца инспиришу простори, „а да је град простор који најбоље осјећа“. Он, такође, сматра да човек треба да пише на темељу оног свог доживљаја. Открио је и да док пише интензивно чита само поезију, рекавши да сматра да је „pjesник који пише романе“. Његов циљ је и данас, и увијек, да открива истину.

Велико интересовање

Великић гостује на Радију „Бијело Поље“

- То може бити сасвим лична истина, или широка, друштвена, политичка или историјска, мушка или женска, старачка или адолесцентска, хетеро или геј истина, већинска или мањинска, али мора бити истина. Она мора бити субверзивна у односу на владајуће кругове - лако прихватљиво и по правили лажиљиво опште мјесто заједничког брчкања у млаком блату. И, немој да је неко отворио врата, да нас не убије промаја! - казао је он.

Потреба да се литерарно уобличи свијет који у себи носимо, ипак, настаје из различитих побуда, сматра овај писац.

- Тешко је рећи ко је све од писана утицао на мене, јер често нијесмо ни свјесни утицаја, али наравно да су то правствено писци и pjesници које волим и којима се стално враћам. Дакле, Калафи, Збигњев Херберт, Булгаков, Ками, Андрић... Књиге непролазно вредности написали су писци који по професији нијесу били

професори књижевности. Избор професије није пресудан за писца. И још нешто, успјешан писац не значи и добар писац. Успјешни долазе и пролазе, а добри остају - истакао је Великић.

Драган Великић дипломирао је свјетску књижевност с теоријом књижевности на београдском Филозофском факултету. Од 1994. до 1999. био је уредник издавачке дјелатности Радија Б92. Писао је кolumне за НИН, „Време“, „Данас“ и „Репортер“. Био је амбасадор у Аустрији. Објавио је романе „Виа Пула“, „Астраган“, „Дантеов трг“, „Случај Бремен“, „Руски прозор“, који је доживио чак 15 издања, ојечан је Ниновом наградом за роман године, приговорица „Меша Селимовић“ и Средњоевропском наградом за књижевност, те неколико књига прича и есеја. Књиге Драгана Великића преведене су на 15 европских језика. Заступљен је у домаћим и иностраним антологијама.

М.Н.

Промоција

Скривена дубина пјевања

Једно од препознатљивих лица „Ратковићевих вечери“ проф. др Добривоје Станојевић промовисао је своју књигу „Сависнути од живота“, о којој је говорио Богдан Ракочевић.

Станојевић је примјетио да поезија Риста Ратковића ни данас није на прави начин вреднована, ако и у вријеме када је живио велики књижевник из Бијелог Поља. Противурјечан у неким сегментима свога стваралаштва, београдски pjesник је остао самосвојан и упорно другачији, стоји у књизи Станојевића.

„Свака пјесма Риста Ратковића је својеврсна фигура у фигури, кутија у кутији. Колико још има скривених кутија, тешко је знати“, каже Станојевић.

Ристо Ратковић је је од оних стваралаца који је увијек био искрен. Он је сегменте своје поезије слагао у цјелино, које не можемо одгонетнути, јер се болно драго истине. Ипак, задржао је осјећање правобитног доживљаја, што је веома тешко. Упркос томе, повремено снажно потискивање догађаја условило је скривену дубину пјевања. Због свега тога испод површине свакодневне у

његовој поезији се увија метафизичка дубина „прозора“ кроз који је остао трајно заглављен. Сависнути од живота? Све нас то чека. Ипак се кроз неки прозор мора гледати и у свиснутом стању - истиче Станојевић.

Пjesник Ристо Ратковић оставио је pjesничко наслеђе попут Лорке („Кад умрем, оставите прозор отворен“). Досад смо га више затварали него што смо га отварали. „Ако од отварања може да се свисне, од затварања се извјесно ишчежава“, закључио је Станојевић.

У библиотеци Средње стричине школе промовисана је књига „Чему вика“ Дупка Новковића. О њој су, поред аутора, говорили Зоран Богнар и Радоје Фемил, а у кући Риста Ратковића дружили су се pjesници Богдан Ракочевић, Тања Бакић, Брачо Лавровић, Ранко Радовић, Борко Смоливић, Надија Реброва, Ибрахим Халић и Зоран Богнар. Програм су водили млади београдски глумци Ела Нумановић и Петар Новковић, а стихове Риста Ратковића казивали глумци Мило Николић и Изет Мулабеговић.

М.Н.

CJELOVIT IZBOR: Sa promocije antologije u Bijelom Polju

„Poetika Montenegrina“ na Ratkovićevim večerima

Pjesnički pečat jednog vremena

BIJELO POLJE - Antologija crnogorske poezije 20. vijeka, „Poetika Montenegrina“ Bogića Rakočevića, predstavljena je juče je u Kući Rista Ratkovića, u okviru ratkovićevih večeri poezije.

U razgovoru koji je pred bjelopoljskom publikom vodio književnik Kemal Musić, Rakočević je kazao da je knjiga nastala kao „posljedica“ njegovog istoimenog TV serijala.

Kriterijumi

-Svaka antologija, po mom mišljenju, može biti rađena prema dva kriterijuma - estetskom i nacionalnom. Riječ je o knjizi koja prvi put na ovaj način sistematizuje crnogorski pjesnički dvadeseti vijek. Izbor čini 29 crnogorskih pjesnika, koji su predstavljeni sa po pet pjesama. Svjedoci smo da je sličnih izbora bilo i ranije, ali sve te antologije karakteriše da su u odrednicama i naslovnim sintagmama imale dozu opštosti, jednu kompromisnu varijantu koja nije uključila samo crnogorsku poeziju. Ovo je prva knjiga koja u cjelosti sistematizuje crnogorsko pjesništvo u 20. vijeku - istakao je Rakočević.

On je kazao da se prilikom sastavljanja antologije strogo vodio odrednicom da zastupi pjesnike crnogorske nacionalne provenijencije - onih koji nijesu više među živima, a čije je djelo duboko utemeljeno u crnogorski kulturološki milje i živih koji su se sami deklarirali da pripadaju tom nacionalnom korpusu.

Dominacija

-Druga odrednica vrijedna pomena, koja karakteriše ovu knjigu, jeste to što nema pjesnikinja. U Crnoj Gori, zemlji duboke ratničke i patrijahalne tradicije, dominantna je, da kažemo, muška književnost. Muški pjesnički glasovi slove kao dominantni gotovo cijeli 20. vijek iako u drugoj polovini toga vijeka imamo jedan broj pjesnikinja koje, nažalost, nijesu dostigle onaj kvalitet neophodan za ovakvu vrstu izbora. Pomenuću Čedomilu Vujošević, Bosiljku Pušić, Branku Radusinović, Vjeru Bojanić...Ali, početak 21. vijeka donosi jednu zanimljivu situaciju, a to je da su pjesnikinje u Crnoj Gori sada veoma dominantne - dodao je Rakočević.

V.Šb.

Сафија Вехабовић најбоља међу младим ствараоцима

Поздравном ријечу Мирољуба Јуричића Ратковића, блиског рођака Риста Ратковића, те обраћањем прошлогодишњег лауреата, Дејана Алексића, свечано су отворене 45. Ратковићеве вечери поезије.

Увијек су узбуђене емоције и помилјосна осјећања када присуствујем оваквим манифестацијама. Са узбуђеном које гуш, присуствујем четрдесет и петим РВП, каже је Ратковић.

Ове вечери утемелјене су 3. септембра, 1970. године, на pjesников рођендан, посвећене њему, и Бијелом Пољу. Ангеловали су се бројни ентузијаста, а посебно Радиноје Шљехић, тадашњи председник Општине Бијело Поље.

Ратковићеве вечери поезије постале су традиција, која се и данас успјешно наставља, а

надам се да ће тако бити и убудуће, те да ће се заснивати на осниваачким принципима, без било каквих одступања – каже је Мирољуб Ратковић.

Прошлогодишњи добитник награде „Ристо Ратковић“, Дејан Алексић, каже је да Бијело Поље у његовој интимној картографији има статус упоришне тачке.

Манифестација „Ратковићеве вечери поезије“ израз су осјећања припадности језику који баштини смисла, нема сумње да у том осјећању нисам усамљен, јер поезија јесте свиједочанство, а тошко свијелока видим пред собом вечерас – каже је Алексић.

У кући Риста Ратковића јуче прије подне представљен је Институт за дјечу и омладинску књижевност из Подгорице, као и Фестивал дјечје поезије

Вехабовић

„Мали принц и Краљевство бијелих раја“. Говорила су Светлана Калезић, Шимо Ешић и Слободан – Зоран Обрадовић. Ученицима основних школа стихове је казивао у „Радионици снова“ завича-

јан Јово Кнежевић. На истом мјесту у дијелу „Пополњених часа“, одржана је промоција књиге „Сависнути од живота“ (Стил и парадокс поезије Риста Ратковића), где су говорили Добрилоје Станојевић, Бо-

Стихове сам увијек носила у себи

Побједник конкурса за младе ствараоце, како је саопштили чланица жирија Надија Реброња, у Паризу pjesника, јесте Сафија Вехабовић из Зенице. Друго мјесто припало је Тини Демелићу из Загреба, а треће Александру Гавранићу из Подгорице.

Приспјело је на конкурс 20 рукописа од којих је десет финалиста. Одлуку смо донијели једногласно – казала је Реброња. Задовољство није крила Сафија Вехабовић, млада pjesникиња, која је професор босанско-херцеговачког језика и књижевности и, како каже, чена је одрађивање приправничког стажа.

Завршила сам Средњу музичку школу и свирала клавијир и хармонију, а онда уписала Филозофски факултет и поезијом се бавим само неколико година. Увијек сам стихове носила у себи и све се у мени скупљало. Одједном је дошла pjesма, како сам раније била окренута прозном стваралаштву. Прошле године сам за своју поезију у Стоцу на „Словогорцину“ освојила награду и то ми је био подстрек да наставим да пишем – казала је добитница награде.

Награђени рукописи садржи разне теме, од друштвене ангажованости, до нове осјећајности, па како је казала има и феминистичке поезије.

Захваљујем на награди и веселим се што ћу имати своју прву збирку поезије. За Ратковићев конкурс су ми казали да је супер, да је нижи добар, да је све престижнијег карактера. И да морам послати свој рукопис. И ево добила сам награду – закључила је Вехабовић, додајући да је одушевљена Бијелим Пољем, организацијом и самом манифестацијом.

гид Ратковић и аутор.

Казујући о својој прошлогодишњој побједничкој књизи на конкурс за младе ствараоце до 27 година, коју му је у међувремену објавио организатор под именом „Деца у излогу“ Срђан Гагић је казao да

је писање био његов избор, јер више воли да ћути и буде усамљен.

Ово су стихови о сажријевању, одрастану и отварању према свијету. Ово дијело ми је подстрек за даљи рад и пуно ми значи да се и даље бавим поезијом – казao је Гагић.

О његовом дијелу су говорили Јасмина Топић и Влашко Симуновић.

У Гимназији „Милоје Добрашчиновић“ одржана је промоција књиге Мила Стојића „Небески напон“, о којој је поред аутора говорио и Душко Новковић. Директор ове просвјетне установе Милоје Ковачевић је позвао истају да се дио манифестације одржава у овој престижној установи, казујући да су ученици са пажњом слушали ријеч о великом књижевнику.

МЦ

Пјесници у школи

Тимотијев сам себи најжешћи критичар

Не могу више да поднесем pjesму која не мисли. Што сам више у поезији све више постајем власником неизговорљивих ријечи. Поезији много треба, али она, уз све то, мора да мисли, каже је човек који је сам себи „најжешћи критичар“. Мирослав Јовановић Тимотијев, црногорски pjesник из Бара, учесник 45. РВП. Он је на књижевној сцени присутан скоро 40 година, pjesник, есејиста, колумниста и књижевни критичар. Поета признаје, да има утисак да нигде друго не би био pjesник да своје почетне ипје везао за босанско-херцеговачки Нишњић у коме је једино могло да се досега те да „трона метафизике“ у њему проради и мала поетона тај-

на сичи.

Изашао је, како каже, „из књижевног шичепа“ Бранка Јанушевића, који је и њему, али и осталим колегама, био путоказ шта треба читати и како треба бранити стваралаштво од себе.

Морам да признам да нивим за једну pjesму, ону савршену. А која је то савршена pjesма. Тимотијев каже да не зна. Монда је она већ прошла, монда тек треба да се роди када га обузме „дрхтавица стварања“, а монда никада неће ни доћи. „Барски Морисон“ зна само да живи за њу и да се први пут у поезији радувао када је тисао pjesме за дјечу, када је могао да се смије и „друкчи“ са дјететом у себи – рекао је Тимотијев.

Priznanja za mlade pjesnike Ratkovićevih večeri

REFLEKSI ISTORIJE: Predstavljanje prošlogodišnjeg laureata Srđana Gagića

BIJELOPOLJE – Prvu nagradu Ratkovićevih večeri poezije za pjesnike do 27 godina ove godine dobio je Safija Vehabović iz Zenice. Druga nagrada otišla je Zagrepčaninu Tinu Deželiću, dok je laureat treće Aleksandar Gavrančić iz Podgorice.

Kako saopštavaju organizatori, u užem izboru našlo se 10 finalista od ukupno 20 autora prispjelih rukopisa. Nagrade će im biti uručene danas.

U Parku pjesnika juče je predstavljena knjiga prošlogodišnjeg dobitnika nagrade Ratkovićevih večeri do 27 godina Srđana Gagića „Deca u izlogu“. O djelu su govorili Vlatko Simunović, Jasmina Topić i autor. Topić je kazala da ova zbirka donosi nekoliko tipičnih pjesničkih tema ispjevanih na atipičan način.

-Srđan Gagić pripada generaciji mladih pjesnika svjesnih pozicije koju poezija danas ima na trusnom Balkanu ali i u evropskom i svjetskom okviru. On u prvoj knjizi pokušava da pisanje, promišljanje i življenje poezije izbalansira sa ličnim iskustvom – kazala je Topić. Za Vlatka Simunovića, Gagić je mladić koji hoće riječ, pjesmu, ali prepoznaje u njemu pjesnika koji se ne ustručava da bude otac sinu u sebi.

- Na početku su jasno iskazane ambicije da se sa stvarnosti skine maska i život, odrastanje iskaže kao brodolom bez kraja. Da se pjevajući o odnosima očeva i sinova refleksi strasnog istorijskog udesa sagledaju, a ime rata ne pomene – kazao je Simunović.

Juče je predstavljena i knjiga Dobrivoja Stanojevića „Svsnuti od života“. Bogić Rakočević je kazao da se knjiga na valjan način pridružuje, na sreću, u posljednje vrijeme sve obimnijoj literaturi koja prati život i djelo Rista Ratkovića.

- Stanojević u ovoj knjizi na jedan valjan način sistematizuje Ratkovićevo djelo. Prije svega, bavi se stilskom analizom i ide hronološkim redom od pjesme do pjesme, što je najbolji način u metodološkom smislu da se čitalac uvjeri u kvalitet – kazao je Rakočević.

Kako zapaža autor Stanojević u ovoj knjizi buntovništvo je Ratkovića vodilo u naslućivanje anarhije i prizivanje unutrašnje kataklizme.

-Zašto sam se odlučio da pišem o Ratkovićevoj poeziji? Zato što je jedan od pisaca kojim sam se najranije bavio kao nekim ko je inspirisao moj ulazak u književni svijet. U ovoj poeziji našao sam antologijske stihove koji su jedva bili primijećeni – kazao je Stanojević. **V.Šb.**

Brković poklonom uveličao jubilej

CRNOGORSKI KNJIŽEVNIK JEVREM BRKOVIĆ, POKLONIO JE POVODOM 45. RATKOVIĆEVIH VEČERI POEZIJE U BIJELOM POLJU, BIBLIOTECI "ČAMIL SUARIĆ" U SELU GODIJEVU, KOMPLET SVOJIH SABRANIH DJELA. "U ZNAK SJEĆANJA NA VELIKOG PISCA I SVOG VELIKOG PRIJATELJA", NAVEO JE BRKOVIĆ U SVOJOJ POSVETI. DOMAĆINI SU SE ZAHVALILI DARODAVCU, NAPOMENUVŠI DA SU BRKOVIĆEVE KNJIGE UVJEK NALAZILE PUT DO ČITALACA.